

Sygn. akt IV KO 158/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie R. M.

oskarżonego o czyny z art. 216 § 1 i § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K.

zawartego w postanowieniu z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt III K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w G.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w K. , na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy R. M. oskarżonego o czyny z art. 216 § 1 i 2 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że osobami pokrzywdzonymi w niniejszej sprawie są sędziowie Sądu wnioskującego, co mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy R. M. - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których jedną ze stron postępowania jest sędzia sądu właściwego lub sądu nadrzędnego. Na gruncie przedmiotowej sprawy osobami pokrzywdzonymi są sędziowie Sądu Rejonowego w K..

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w G. , jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.